

ברפתות

סיפור מוזר, תמונות לצדו ומוסר השכל בסופו

השמועה בדבר מותה המוקדם של הפרה ומשה'לה, כמלאך אלהים פונה לדרכו והפרות פונות לדרכן ואף אנו לעסקינו (הפסקת קפה).

ורק שמוליק, בא ומבשר שהמקוללת (זרקור 3654 תחלובה חמישית, 8 חודשי הריון, 2,500 ק"ג חלב מעל ממוצע העדר), כאילו שמעה והפנימה את הדברים, הגיעה לאבוס ושכבה ומסרבת לקום.

מזעיקים את מוטי הווטרינר, שנותן אינפוזיה ואנטיביוטיקה ומאשר, שאכן המצב חמור ביותר אך לא יודע להסביר את הסיבה.

מסכמים שמחר יום שישי נקבל החלטה סופית ואולי, לנסות להציל את הוולד. זהוזה.

שאר הפרטים פחות מעניינים, אך למען

הסכיתו ושמעו לסיפור מוזר שאירע במקומו, רפת ניר עציון.

ומעשה שהיה כך היה:

לפני כחודש עומד אני ומתוכח עם משה, סוחר הבקר מזה 40 שנה המכונה במחוזותינו "משה'לה קרימפיש", על מכירת פרה.

(למי שאינו מכיר קרימפיש = עקום, מעוות באידיש; כינוי לפרות במצב גופני ירוד הנקנות במחיר מציאה).

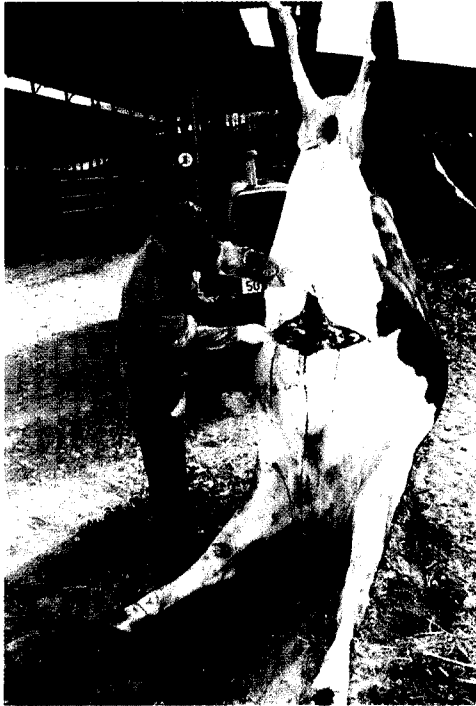
עוד אנו ניצבים כנגד משעול ההולכה ונוכח עינינו המשתאות צועדות חולפות לאיטן פרות יבשות העולות מן הרחצה היומית בחצר ההמתנה. יפות מראה ובריאות בשך שכולן מתאימות ושכולה אין בהן.

כשחולפת הפרה האחרונה מסונן משה'לה בדרך אגב "זאת תמות היום". "למה? אתה כל-כך רוצה אותה" אני משיב בציניות. והוא באדישות: "תן לי אותה בחינם, אני לא לוקח", וכדי לתת ביסוס מדעי לדבריו הוא מסביר: "אתה רואה את הזולת מהאף, היא תמות היום". כאן המקום לציין, שהפרה נראתה סבירה: לא צולעת, לא רועדת וערנית למדי.

לקריאתי מתרכזים הרפתנים, כולם נשואי פנים ורבי פעלים (סה"כ שנות חייהם של ששת חברי הצוות מתקרב ל-300).

ולאחר קונסיליום קצר אך ממצה מתפרסמת הודעה המגנה את

הכרוניקה, נזכיר אותם: המצב ממשיך להידרדר, מוטי מוזעק בבהילות, 5 דקות לפני שמגיע, הפרה עוברת לעולם שכולו טוב ומשאירה אותנו בזבל.

הוא פותח אותה, העגל מת וסיבת המוות של הפרה, כנראה גוף זר. סוף עצוב אותו ליווה מאיר פפראצ'י בתמונות.

אה! כמעט שכחנו, הבטחנו מוסר השכל. אם למרות נסיוננו הרב נבלה פחות במשרד ולא נסמוך רק על המחשב ומערכת הזיהוי, נסתובב יותר בסככות, נכיר את הפרות ונחדד את החושים – אולי נגיע פעם לרמה של סוחר בהמות. **נחמיה** רפת ניר עציון

